

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

קנו א מיי' פ"ח מה"ל
סנהדרין סלכס ב :
קנו ב מיי' פ"ח מה"ל
פ"ו סלכס יא סנה
לאוין לה :
קנה ב מיי' פ"ח מה"ל
שופ"ו סלכס י'
סנה עין ע"ז ע"ז י"ד
ס"י קמו סעיף ג וטו"ע
א"ח ס"י קמו סעיף ה
ועין סג"ס :
קנט ד ה מיי' פ"ח
מה"ל ע"ז ס"ג יא
סנה לאוין לה טו"ע
י"ד ס"י קמו סעיף ד :
קס ו מיי' פ"ח מה"ל
מחוקרי סג"ס
סלכס י' :
קסא ו טו"ע י"ד ס"י
קמו סעיף ה :

שלא ידור בשמו ולא יקיים בשמו - אע"ג דהני ב' מלא ישמע
נפקי ובסמוך נמי לחריני דלא ישמע אזרה למדיח אין זה
לאו שבכללות דחדל מילתא היא שמשמע שם עבודת כוכבים והא דלא
נפקי טולכו מלא תזכירו משום דלי לא כתיב אלא חד קרא הוא
מוקמינן ליה לגורל ומקיים א"כ משום
טבולת כוכבים הכתובה בתורה א"כ משום
להזכיר שמה אינטריך ופ"ה לגור
ולקיים אכור מיהו קשה דלא ישמע
הוי לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד ו"ל
דמשום הכי קאמר ד"ל לאוקמי
לא ישמע אזרה למדיח ומעיקרא
לא פלגניהו ב"ב קראי אלא
לחמוניהו בעלמא דעיקר מילתא
דטולכו מלא תזכירו נפקא :
אסור לאדם שיטעה שותפות -
אמר ר' שמואל כ"ש
שבויה עגמה דאין לקבל הימנו ור"ל
אומר מותר לקבל הימנו השבויה קודם
שיפסיד כדאמר בפ"ק דמכ"ט/ג (י"ג)
דמלוה ט"פ נפרטין ממנו מפני שהיא
כמיל מידע ולא חיישין דילמא חזיל
ומודה וטע"ג דהתם ספק והכא
ודאי מ"מ בזמן הזה טול נשבעים
בדקדקין שלהן ואין תופסין בהם
אלהות וטע"ג שמה שמזכירין עמהם
ט"פ ויונתם לדבר אחר מ"מ אין זה
שם עבודת כוכבים גם דעתם לעושה
שמים וטע"ג שמתפין שם שמים
ודבר אחר לא חשקין להאכור לגרום
לאחרים לסקף ולפני עור ליכא דבני
נח לא האחרו על כך* :
מקולים

לומר שאין לוקין עליו - דמשמע שזה עונשו של לאו שאם הוסיפו
ישראל ויפטר : לא מן הפסס הוא זה - כלומר טעם זה אינו מן העיקר :
שמור לי - המתן : לא יגרום לאחרים - לעובדי כוכבים : וכל ישראל
ישמעו ויראו - ולא יוסיפו לעשות עוד דבר הרע הזה בקרבך : כס
תורה אור
לומר שאין לוקין עליו דברי רבי יהודה רבי
יעקב אומר לא מן השם הוא זה אלא משום
דהוה ליה לאו שאין בו מעשה יוכל לאו
שאין בו מעשה אין לוקין עליו מכלל דברי
יהודה סבר לוקין עליו : הגורד בשמו
והמקיים בשמו הרי זה בל"ת : הגורד בשמו
והמקיים בשמו כגלן דתניא *וישם אלהים
אחרים לא תזכירו ישלא יאמר אדם לחבירו
שמור לי בצד עבודת כוכבים פלונית *לא
ישמע על פיך שלא ידור בשמו ולא יקיים
בשמו ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו
ויקיימו בשמו דבר אחר לא ישמע על פיך
אזרה למסית ולמדיח מסית בהדיא כתיב
ביה *וכל ישראל ישמעו *ויראו וגו' אלא
אזרה למדיח ולא יגרום לאחרים שידרו
בשמו ושיקיימו בשמו מסייעא ליה לאבוה
דשמואל דאמר אבוה דשמואל יאסור לאדם
*שיעשה שותפות עם העובד כוכבים שמא
יתחייב לו שבויה ונשבע בעבודת כוכבים
שלו והתורה אמרה לא ישמע על פיך כי
אתא עולא בת בקלנבו אמר ליה רבא והיכא
בת מר אמר ליה בקלנבו אמר ליה *והכתיב
ישם אלהים אחרים לא תזכירו אמר ליה
הכי אמר ר' יוחנן הכל עבודת כוכבים

קבלתו - ע"כ בחלוטת עיר והיא נקראת
על שם עבודת כוכבים : כהן : ר"ל
אחם מרובס כאלס - זכ שראה ראה
ארכה שהוא שופע כנ' רחיות שנעשה
בהן זכ גמור שהוא כמגדוין לשילה
כשיגור מהלך מאותה עבודת כוכבים
שמה דאין עד שילה שהן שתי
טבולות ושני ספוגין שכן נהנו חכמים
שיגור בין רחיה לרחיה כדי לטבול
ולהספג בחלונותיה דהיינו בין רחיה
רחוקה לשניה טבילה וספוג וכן בין
שניה לשלישית : קרס - נהנו כלומר
כרע על כרכיו ונהנו דהיינו לינטות
דאישתעי ביה קרא לא יוכלו מלט
משא הרטי שבקבדיהם לא יוכלו
לסבול ונהנו : לפגולות בים און -
על עגלים שבבית אל : יגורו שאין
סומרון - ידאגו שוכני סומרון : כי
אכל עליו עמו - שיטלס כנחריב וילך
לו : וכמרי - שהיו נושאין אותו :
עליו גילו - ששמחים על כבוד משא
שגלה מהם : אלא כבידו - משא
עגבותו ורעיו שבהן וטע"ג דלאו
בעלי חיים ניהו ואין להם ריעי
משתעי בהו קרא ל' גנאי : מרעפים
את פטגלים - בעלי חיים שהיו עובדין
אותן והיו מרעפיין אותן וטע"ג דמות
עגבים של בעלי ממון כלומר דמות
דיוקנס ומעמידין אותן בגל אחסיהן
על עגלים ומחמת שהיו רואין את
הממות תמיד היו מכירין אותן ורצין
לאחריהם ומשמטין בהן כלומר
סס האכילנו ואומריין להם הכומרים
עבודת כוכבים חפץ כך וכו' : זכתי
אדם - משמע אותן שזכו האדם :
עגלים ישקון - לאחר מכהן לעגלים
ישקון : ישקון לזכות אדם מצטי
גיס - להם הם הכומרים אומרים
עגלים הללו ישקון אחסם לזכות
עלמסם להם : ואנשי ככל עשו
את סכות כנות - פסוק א' בס'
מלכס בחלותן אומות שהשיב כנחריב
בשומרון ובעריה ועשו להם עבודה
כוכבים : תרגומם - לדמות תרגולת
היו עובדין ובלאנס קורין לתרגולת
סכות כנות : כרחא קרחא - עו
כרחא קרוי כל לאו והטעו קרי ליה
קרחא ע"ש שאין לו למד כל כך :
נכחו - כלב טבח : דאדר ליה
מלכס - מהדר את ארזיו ומכבדו
על שמלך עליו משאו שהיה לירך לעטון
על ארזו אדר מלך מהדר את מלכו
כלומר את ארזיו : לעשות לו כן -
לשופר כאלס כמו הספרים : פלגמדיח -
חיה קטנה שיואלה מתגור שהאלס
בוערת בו שבע שנים והסך מדמה
אין האור שולט בו ובחאו מלניו
כחוב (מ"ב ע"ז) גם את כנו העביר
כאלס ולא מלניו לו בן אלא חזקיהו :
אלא להפיר להם פרוס פרהסיא -
שהיה ירן תקפן על פרוס אחר
כפרוק כל עול תורה מעליה ואל
*ויחיתו על העריות אבל על עבודת
כוכבים לא תקפן ירן : כפזור
כניסם מוכחותם - משמע שהיו
להם געגועין עליהם כאלס שיש
לו געגועין על צט וזכרו נלחם
והכי משמע כפזור כניסם דומה להם
עליהן : ספומי רעב - כמו כפומי :

[תוספ' ע"י
פ"ד]
קרא ויראין
בכרות כס
זבין ס"ה מ"ה
מגילה כס
[שבת עג:]

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבה רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדוין לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זכ גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דהעורכים לגרס
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרס נבו קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוברי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהן ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זוכתי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סכות כנות
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי בגריכם על פגריי *ויקרא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

הם
זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם

הם
זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבה רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדוין לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זכ גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דהעורכים לגרס
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרס נבו קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוברי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהן ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זוכתי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סכות כנות
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי בגריכם על פגריי *ויקרא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

[מגילה כס :
וכתיב דברו אלא הכי
חיה רבי יבא אמר
מהבא לעגלות בית און
וכו' וכן איתא בילקוט
ויכא שאלות על כנו
וכפ"ל]
קרא כתיב נבחו וכן
הנייה כהאון יעב"ז ז"ל
[ז"ל אחר]

ארבע מיתות

פרק שביעי סנהדרין

סד

עין משפט
גר מצוה

[עין למטה לעיל ט:]

[פסוק יג]

[ועיי' חוס' ב"מ כ"ג כ"ד;
ד"ה חכמי וחו' ע"ז
ד"ה אבני]

קסב א ב מ"ו שם פ"ג
מח' עב"מ הלכה
ה :

קסג ג מ"ו שם פ"ו
הלכה ד :

קסד ד מ"ו שם הלכה
ה :

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם שלא להזכיר (ה) בשם ה' שלא לימדו אביו
ואמו מיד הוציא ידאחו מחיקו ומחבקה
ומנשקה עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו
לארץ ונפל הוא עליה לקיים מה שנאמר
ונתתי פגריכם על פגרי גלוליכם בחר
ויקראו דאביקו ביה ת"ש ויועקו בקול גדול אל ה'
אלהיהם מאי אמור אמר רב יהודה ואיתימא
ר' יונתן *בייא בייא היינו דאחרביה לביהא
וקליא להיבלא וקמלינהו לצדיקי ואגלינהו
לישראל מארעיהו ועדיין הוא מרקד בינן
כלום יחבתי לן אלא לקבולי ביה אגרא לא

איהו בעינן ולא אגריה בעינן בחר דאביקו ביה יתבו תלחא יומא בתעניתא
בעו רחמי נפל להו פיתקא מרקיעא דהוה כתיב בה אמת אמר רבי חנינא
שבע מינה *חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת נפק בגוריא דנורא מבית
קדשי הקדשים אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דע"ז בהדי דקתפסי
ליה אישתמיש בינתא מיניה ואול קליה בארבע מאה פרסי אמרו היכי
ניעבר דילמא משמיא מרחמי עליה א"ל נביא שדויה ברודא דאברא וכסויה
באברא דשייף קליה דכתיב וי"אמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך
האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה *אמרי הואיל *ועת רצון הוא ניבעי
רחמי איצרא דעבירה בעו רחמי אימסר בידיהו חבשוהו תלחא יומי איבעו
ביעתא בת יומא *לחולה ולא אשכחו אמרו היכי נעביד ניבעי פלגא פלגא
מרקיעא לא יחבי כחלינהו לעיניה אהני ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה אמר
רב יהודה אמר רב מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר אמרה אם
תעמוד הריא אשה מחוליה תלך ותעבוד לכל ע"ז שבעולם עמדה
(*ועבדה) לכל ע"ז שבעולם כיון שהגיע לפעור שאלה לכומרים במה
עוברין לזו אמרו לה אוכלין תרדין ושותין שכר ומתריזין בפניה אמרה
מוטב שתחזור ההוא אשה לחוליה ולא תעבוד ע"ז בכך אתם בית
ישראל אינן כן *הנצמדים לבעל פעור כצמיד פתיל *ואתם הדבקים בה'
אלהיכם כשתי תמרות הדבקות זו בזו במתניתא תנא הנצמדים לבעל פעור
כצמיד ע"ז אשה ואתם הדבקים בה' אלהיכם דבוקים ממשת"ר מעשה בסבטא
בן אלם שהשכיר חמורו לנכרית אחת כיון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד
שאיכנס ואצא לאחר שיצאה אמר לה אף את המתיני עד שאכנס ואצא אמרה
לו ולא יהודי אתה אמר לה ומאי איכפת לך נכנס פער בפניו וקינח בחושמו
והיו משרתי ע"ז מקלסין לו ואומרים מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך
*הפוער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אע"ג דמיכוין לביויי הוורק אבן
למרקולים זו היא עבודתו אע"ג דמיכוין למירגמיה רב מנשה הוה קאזיל לבי
תורתא אמרו לו ע"ז היא דקאי הכא שקל פיסא שרא ביה אמרו לו מרקולים
היא אמר להו הוורק אבן למרקולים תנן אתא שאל בי מדרשא א"ל הוורק
אבן במרקולים תנן י"אף על גב דמיכוין למירגמיה אמר להו איזיל אישקלה
אל אחד הנזמלה ואחד הנותנה חייב כל תרא וחדא רווחא לחבירתה
שביק: *בתנ"י הנותן מורעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר
באיש מסר למולך ולא העביר באיש העביר באיש ולא מסר למולך אינו חייב
עד שימסור למולך ויעביר באיש: גמ' קתני ע"ז וקתני מולך אמר רבי
אבין תנן כמאן דאמר מולך לאו ע"ז היא דתניא *אחד למולך ואחד
לשאר ע"ז חייב רבי אלעזר ברבי שמעון אומר למולך חייב *שלא
למולך פטור אמר אב"י רבי אלעזר בר' שמעון ור' חנינא בן אנמינגוס
אמרו דבר אחד רבי אלעזר בר' שמעון הא דאמרן רבי חנינא בן אנמינגוס
דתניא רבי חנינא בן אנמינגוס אומר מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל
שהמליכודו עליהם אפי' צורו ואפי' קיסם רבא אמר מולך עראי איכא בינייהו
אמר

מוסרו ביד משרתי ע"ז: ויעביר כאל. בגמרא מפרש הכי הוה עבדי וילפי מקראי
דמרייהו בעינן: גמ' קתני. מנתיחין (דף יג) בחיבי סקילה ע"ז בלשני נכנסה העובד ע"ז וקתני מולך אלמא מולך
לאו בכלל ע"ז ונפקא מינה דלם זכח וקטר לפנו פטור ר"י גמי העביר מורעו לשאר ע"ז ואין דרכה בכך לא מחייב
דמויק דוקא כחוב שטמו מולך: אחד מולך ואחד לשאר ע"ז. העביר זרעו חייב קסבר מולך גמי ע"ז הוא ולא אינטרדיך
לאחורי עלה כדרכה דמליכה יעבדו (דברים יב) נפקא לאל לומר לך שאם עשה שלא כדרכה חייב: שלל מולך פטור. דמולך
דווקא כתיב שדרכה בכך ולא משום ע"ז אחר עליו דהא מליכה יעבדו נפקא לאל חוק הוא להם והתורה הקפיד על חוק
זה בסקילה לפיכך הולך לכתוב: כל שהמליכו עליהם. שקרא שמו מולך: רבא אמר. לא אמרו דבר אחד דמולך עראי איכא בינייהו
בגון צורו וקיסם שאינו ראוי לכך וזה לפי שעה המליכודו עליו להעביר לו בנז זה לרא' בר' שמעון לא מחייב אלא במולך קבוע וזו:

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם שלא להזכיר (ה) בשם ה' שלא לימדו אביו
ואמו מיד הוציא ידאחו מחיקו ומחבקה
ומנשקה עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו
לארץ ונפל הוא עליה לקיים מה שנאמר
ונתתי פגריכם על פגרי גלוליכם בחר
ויקראו דאביקו ביה ת"ש ויועקו בקול גדול אל ה'
אלהיהם מאי אמור אמר רב יהודה ואיתימא
ר' יונתן *בייא בייא היינו דאחרביה לביהא
וקליא להיבלא וקמלינהו לצדיקי ואגלינהו
לישראל מארעיהו ועדיין הוא מרקד בינן
כלום יחבתי לן אלא לקבולי ביה אגרא לא

איהו בעינן ולא אגריה בעינן בחר דאביקו ביה יתבו תלחא יומא בתעניתא
בעו רחמי נפל להו פיתקא מרקיעא דהוה כתיב בה אמת אמר רבי חנינא
שבע מינה *חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת נפק בגוריא דנורא מבית
קדשי הקדשים אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דע"ז בהדי דקתפסי
ליה אישתמיש בינתא מיניה ואול קליה בארבע מאה פרסי אמרו היכי
ניעבר דילמא משמיא מרחמי עליה א"ל נביא שדויה ברודא דאברא וכסויה
באברא דשייף קליה דכתיב וי"אמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך
האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה *אמרי הואיל *ועת רצון הוא ניבעי
רחמי איצרא דעבירה בעו רחמי אימסר בידיהו חבשוהו תלחא יומי איבעו
ביעתא בת יומא *לחולה ולא אשכחו אמרו היכי נעביד ניבעי פלגא פלגא
מרקיעא לא יחבי כחלינהו לעיניה אהני ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה אמר
רב יהודה אמר רב מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר אמרה אם
תעמוד הריא אשה מחוליה תלך ותעבוד לכל ע"ז שבעולם עמדה
(*ועבדה) לכל ע"ז שבעולם כיון שהגיע לפעור שאלה לכומרים במה
עוברין לזו אמרו לה אוכלין תרדין ושותין שכר ומתריזין בפניה אמרה
מוטב שתחזור ההוא אשה לחוליה ולא תעבוד ע"ז בכך אתם בית
ישראל אינן כן *הנצמדים לבעל פעור כצמיד פתיל *ואתם הדבקים בה'
אלהיכם כשתי תמרות הדבקות זו בזו במתניתא תנא הנצמדים לבעל פעור
כצמיד ע"ז אשה ואתם הדבקים בה' אלהיכם דבוקים ממשת"ר מעשה בסבטא
בן אלם שהשכיר חמורו לנכרית אחת כיון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד
שאיכנס ואצא לאחר שיצאה אמר לה אף את המתיני עד שאכנס ואצא אמרה
לו ולא יהודי אתה אמר לה ומאי איכפת לך נכנס פער בפניו וקינח בחושמו
והיו משרתי ע"ז מקלסין לו ואומרים מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך
*הפוער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אע"ג דמיכוין לביויי הוורק אבן
למרקולים זו היא עבודתו אע"ג דמיכוין למירגמיה רב מנשה הוה קאזיל לבי
תורתא אמרו לו ע"ז היא דקאי הכא שקל פיסא שרא ביה אמרו לו מרקולים
היא אמר להו הוורק אבן למרקולים תנן אתא שאל בי מדרשא א"ל הוורק
אבן במרקולים תנן י"אף על גב דמיכוין למירגמיה אמר להו איזיל אישקלה
אל אחד הנזמלה ואחד הנותנה חייב כל תרא וחדא רווחא לחבירתה
שביק: *בתנ"י הנותן מורעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר
באיש מסר למולך ולא העביר באיש העביר באיש ולא מסר למולך אינו חייב
עד שימסור למולך ויעביר באיש: גמ' קתני ע"ז וקתני מולך אמר רבי
אבין תנן כמאן דאמר מולך לאו ע"ז היא דתניא *אחד למולך ואחד
לשאר ע"ז חייב רבי אלעזר ברבי שמעון אומר למולך חייב *שלא
למולך פטור אמר אב"י רבי אלעזר בר' שמעון ור' חנינא בן אנמינגוס
אמרו דבר אחד רבי אלעזר בר' שמעון הא דאמרן רבי חנינא בן אנמינגוס
דתניא רבי חנינא בן אנמינגוס אומר מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל
שהמליכודו עליהם אפי' צורו ואפי' קיסם רבא אמר מולך עראי איכא בינייהו
אמר

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

הם. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בלשני נכנסה הגדולה כתיב: בייט בייט. בלשון ארמי
היי לשון גנוח ולעקפה כמו אלה בלשון הקודש: היינו הלי דפרביס
לביטס. למקדשו: (ובטו רחמי). היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור